

בבא קמא ג

עניין: מבעה זה אדם

מהרש"א ח"א

מאי מבעה רב אמר זה אדם דכתיב אם תבעיון בו'. המאמר הזה אומר דרשני וכי משום דכתיב בעיו גבי אדם קרי ליה הכא לאדם גבי נזקין מצעה וכן לשמואל משום דכתיב לשון נבעו שהוא גילוי גבי שן קרי ליה מצעה ואמאי שינה שמם המיוחד להם אדם או שן לזה השם שהוא ברמז רחוק מאד והוא מצויר כי הפורעניות בעולם הכוללים נחלקים לארבעה חלקים והם והרבה כמוהו ומצעה שהוא למר נזקי אדם הוא כמו של עשו ע"ש אדום כמ"ש ואתן אדם תחתיך גו' וכן למר נזקי שן הוא רמז לנזקי חרב כמו של עשו שנאמר זו על חרבך תחיה וגו' וע"כ הביאו תרתייהו מקראי דכתיבי גבי עשו והסתירו הדבר ברמז למר מצעה זה אדם ומייתי קרא דכתיב בעשו אלי קורא משעיר וגו' דהיינו בגלות אדום שהוא כח החרב ואמר להנלל מן חרב של עשו אס תבעיון בעיו ע"י תפלה ובקשה כמ"ש הקול קול יעקב והידים וגו' וע"ש זה קראו מצעה ולמר זה השן הוא כמו של עשו שנמשל לחזיר היער דאין כמו אלא בשניו שע"ז רמז

רש"י בראשית ב, ה

תיראון * עדיין לא תראון ח ואף זה תפרש עדיין לא היה בארץ כשנגמרה בריאת העולם נשעי קודם שנברא אדם וכל עשב השדה עדיין לא נמח ונג' שכתוב ותולא הארץ לא יצאו אלא על פתח קרקע עמדו עד יום ו' ולמה כי לא המטיר ומ"ט לא המטיר לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין מכיר בטובתן של גשמים וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם ה' התפלל עליהם וירדו ונמחו האילנות והדשאים: ה' אלהים. ה' הוא שמו

שם משמואל חיי-שרה תרע"ד

זה. והיינו דהנה בש"ס ב"ק (ג'): מבעה זה אדם דכתיב אם תבעיון בעיו, ופירש כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה דצורת האדם שיהי' מחבר העולמות, אך אדם בליעל מחבר חיבור טוב ורע וזה אדם המזיק, וע"כ נקרא אדם מבעה ע"ש תפלה שהיא מחברת העולמות שזוהי צורתו ותכלית בריאתו שיהי' מתפלל, ודפח"ח. ויש לפרש הדברים, כי צורת האדם לחבר את העולם התחתון להעליון ולזככו, וכמו שהגיד אדמו"ר הרי"ם זצלה"ה מגור השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם שיעשה מהם שמים, אך אדם בליעל מחבר להיפוך העולם העליון להתחתון, היינו לגשם את הרוחניות ולהשתמש בה בטנופא דהאי עלמא. וכבר הארכנו בזה במקום אחר, שחיבור תחתונים לעליונים נעשה ע"י שהוא בעצמו שכלו וגופו מחוברים וכאשר הם לאחדים, היינו שהגוף אין לו בחי'

אותיות אד"ם

א – לף

ד – לת

מ – ס

האותיות

הנעלמות:

מתפלל